

W., dnia 8 września 2021 r.

Sygn. akt OSD 26/21

UZASADNIENIE

W dniu 9 marca 2021 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. na skutek zawiadomienia Pana Ł. N. (1), na podstawie art. 303 k.p.k., art. 305 k.p.k., art. 325e § 1 k.p.k. w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75), wszczął dochodzenie o sygn. akt RD 143/19 w sprawie możliwości popełnienia przewinień dyscyplinarnych przez radcę prawnego I. J. polegających na:

1)

Naruszeniu postanowień art. 6 i 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75) przez niezachowanie należytej staranności w wykonywaniu czynności zawodowych tj. wskazywanie w sprawie o rozwód z powództwa M. N. w pozwie i dalszych pismach procesowych sporządzonych na zlecenie klienta nieprawdziwych informacji niepopartych w zgromadzonym materiale dowodowym sprawy, od lipca 2017 r. do sierpnia 2019 r. (...) W., co spowodowało wprowadzenie sądu w błąd, a w konsekwencji mogło spowodować zasądzenie na rzecz powódki alimentów w kwocie wyższej, niż wskazywał na to materiał dowodowy;

2)

Naruszeniu postanowień art. 6 i 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75) przez niezachowanie należytej staranności w wykonywaniu czynności zawodowych tj. wskazywanie w sprawie z powództwa N. N. w pozwie i dalszych pismach procesowych sporządzonych na zlecenie klienta nieprawdziwych informacji niepopartych w zgromadzonym materiale dowodowym sprawy, w okresie od 3 września 2019 r. do obecnie w K., co wprowadza sąd orzekający w sprawie o alimenty w błąd, co do wysokości kwoty potrzebnej do zaspokojenia potrzeb życiowych powódki.

Na podstawie ustaleń dokonanych w toku przeprowadzonego dochodzenia, dnia 5 lipca 2021 r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 741 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75), wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia, wskazując w jego treści, iż wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego należało umorzyć postępowanie.

Pismem z dnia 23 lipca 2021 r. Ł. N. (1) złożył odwołanie od postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 5 lipca 2021 r. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., wnosząc jednocześnie o kontynuowanie ww. postępowania dyscyplinarnego, które w ocenie skarżącego, w żaden sposób nie zostało wyjaśnione, przedstawione uzasadnienie jest stronnicze z pominięciem istotnych faktów, w wielu przypadkach wbrew dowodom, które są jednoznaczne i nie budzące wątpliwości, co ma uzasadniać złożone odwołanie z dnia 23 lipca 2021 r.

Na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W., w dniu 8 września 2021 r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny P. B. wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 5 lipca 2021 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowego Izby Radców Prawnych (...) W. podkreślił, że radca prawny I. J. bazowała na dokumentach przekazanych jej przez klienta, a skarżący Ł. N. (1) w tychże postępowaniach kwestionował okoliczności wskazane w tych dokumentach. Znamienne w tej sprawie jest to, że Sad Apelacyjny (...) (...) I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt I ACa (...) oddalił apelację skarżącego Ł. N. (1) przyznając rację powódce, i tym samym jej pełnomocnikowi. Z przebiegu tego postępowania wynika, że skarżący Ł. N. (1) nie użył możliwych narzędzi w postępowaniu cywilnym, aby argumentować swoje racje. Podstawą wykonywania zawodu radcy prawnego jest zaufanie do klienta. Radca prawny nie może bać się

przedstawiania w sądzie powszechnym dokumentów doręczonych mu przez klienta, nie może on za każdym razem weryfikować ich prawdziwości. W sprawie wszczętej przez skarżącego Ł. N. (1) toczy się jeszcze inne postępowanie pod sygn. RD 86/21.

Skarżący odniósł się do słów Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. podnosząc, że według niego najistotniejsza kwestia to uczciwość i przestrzeganie prawa. Radca prawny I. J. przedstawiała dowody, w których nie przedstawiała prawdy, gdyż nie miało to odzwierciedlenia w dowodach. Odnosząc się do uzasadnienia o umorzeniu dochodzenia wskazał on, że jest ono sporządzone z ignorancją do sprawy i jest ono zupełnym zignorowaniem faktów w sprawie.

Po przeprowadzeniu posiedzenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. zważył co następuje:

W dniu 9 września 2019 r. zawiadamiający Ł. N. (1) złożył do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. skargę z dnia 29 sierpnia 2019 r. na radcę prawnego I. J. (k. 1), wskazując, iż w ocenie skarżącego, radca prawny I. J. w trakcie postępowania sądowego wielokrotnie naruszyła Kodeks Etyki Radcy Prawnego poprzez celowe i wielokrotne wprowadzanie sądu w błąd w postępowaniach sądowych, w których skarżący występował w roli pozwanego. Wskazał on, iż radca prawny I. J. świadomie i w sposób celowy, zarówno w pismach procesowych i bezpośrednio przed sądem podawała informacje nieprawdziwe pozostające wprost w sprzeczności do zgromadzonych dowodów w sprawie.

Pismem z dnia 1 października 2019 r. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., zawiadamiający Ł. N. (2) został wezwany do sprecyzowania zarzutów stawianych radcy prawnemu I. J. poprzez sprecyzowanie zarzutów oraz przedłożenie dowodów na poparcie twierdzeń skargi w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania (k. 3). W następstwie, zawiadamiający Ł. N. (2) złożył wniosek o przedłużenie terminu do dnia 31 października 2019 r. (k. 4), a następnie za pomocą poczty elektronicznej wniósł o wyznaczenie nowego terminu do uzupełnienia złożonej przez niego skargi do dnia 20 listopada 2019 r. (k. 6). W takim przypadku, pismem z dnia 4 listopada 2019 r. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., wezwano zawiadamiającego Ł. N. (1) do sprecyzowania zarzutów stawianych radcy prawnemu I. J. poprzez sprecyzowanie zarzutów oraz przedłożenie dowodów na poparcie twierdzeń skargi w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania (k. 7). Zawiadamiający Ł. N. (2) pismem z dnia 8 listopada 2019 r. złożył uzupełnienie skargi z dnia 29 sierpnia 2019 r., zarzucając radcy prawnemu I. J. wprowadzenie sądu powszechnego w błąd poprzez świadome i celowe prezentowanie informacji nieprawdziwych pozostających wprost w sprzeczności do dowodów w sprawie i stanu faktycznego, jak również manipulowanie dowodami i informacjami oraz bezpodstawne pomawianie strony przeciwnej, przytaczając przykłady wraz z uzasadnieniem oraz dowodami (k. 9).

Zawiadamiający Ł. N. (2) do pisma z dnia 8 listopada 2019 r. stanowiącego uzupełnienie skargi z dnia 29 sierpnia 2019 r. złożył następujące dowody:

1)

Pismo pełnomocnika powódki z dnia 18 maja 2018 r. w sprawie o sygn. akt I C (...) przed Sądem Okręgowym w (...) I Wydział Cywilny (k. 13-16);

2)

Fakturę VAT z dnia 29 marca 2018 r. na kwotę 535,50 zł (k. 17);

3)

Fakturę VAT z dnia 29 grudnia 2017 r. na kwotę 535,50 zł (k. 18);

4)

Fakturę VAT z dnia 16 marca 2018 r. na kwotę 133,80 zł (k. 19);

5)

Fakturę VAT z dnia 1 lutego 2018 r. na kwotę 97,40 zł (k. 20);

6)

Fakturę VAT z dnia 5 lutego 2018 r. na kwotę 492,42 zł (k. 21);

7)

Wydruk rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 stycznia 2018 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wykazu wyrobów medycznych wydawanych na zlecenie (Poz. 281) (k. 22-26);

8)

Fakturę VAT z dnia 17 sierpnia 2019 r. na kwotę 27,69 zł (k. 27);

9)

Fakturę VAT z dnia 21 czerwca 2019 r. na 105,90 zł (k. 28);

10)

Fakturę VAT z dnia 15 lipca 2019 r. na kwotę 1.935,00 zł (k. 29);

11)

Fakturę VAT z dnia 6 czerwca 2019 r. na kwotę 990,00 zł (k. 27).

W dniu 13 grudnia 2019 r. zawiadamiający Ł. N. (1) został przesłuchany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radcę prawnego D. B. wskazując, iż wszystkie kwestie zostały przez niego omówione szczegółowo w skardze i jej uzupełnieniu. Ponadto zawiadamiający Ł. N. (1) zobowiązał się w terminie 14 dni dostarczyć nowe dowody na poparcie podnoszonych przez niego twierdzeń (k. 31-32). W dniu 2 stycznia 2020 r. do Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. zostało złożone przez zawiadamiającego Ł. N. (1) pismo z dnia 20 grudnia 2019 r. stanowiące uzupełnienie złożonej przez niego skargi (k. 37) wraz z załącznikami w postaci pozwu o zasądzenie alimentów wraz z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego w sprawie o sygn. akt III RC (...) przed Sądem Rejonowym (...) III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 3 września 2019 r. (k. 38-45) i zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego (...) III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 14 listopada 2019 r. w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych (k. 46-51).

W tych okolicznościach sprawy, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny D. B., w dniu 9 marca 2021 r. na skutek zawiadomienia Pana Ł. N. (1), na podstawie art. 303 k.p.k., art. 305 k.p.k., art. 325e § 1 k.p.k. w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75), postanowiła wszcząć dochodzenie o sygn. akt RD 143/19 w sprawie możliwości popełnienia przewinień dyscyplinarnych przez radcę prawnego I. J. polegających na:

1)

Naruszeniu postanowień art. 6 i 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75) przez niezachowanie należytej staranności w wykonywaniu czynności zawodowych tj. wskazywanie w sprawie o rozwód z powództwa M. N. w pozwie i dalszych pismach

procesowych sporządzonych na zlecenie klienta nieprawdziwych informacji niepopartych w zgromadzonym materiale dowodowym sprawy, od lipca 2017 r. do sierpnia 2019 r. (...) W., co spowodowało wprowadzenie sądu w błąd, a w konsekwencji mogło spowodować zasądzenie na rzecz powódki alimentów w kwocie wyższej, niż wskazywał na to materiał dowodowy;

2)

Naruszeniu postanowień art. 6 i 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75) przez niezachowanie należytej staranności w wykonywaniu czynności zawodowych tj. wskazywanie w sprawie z powództwa N. N. w pozwie i dalszych pismach procesowych sporządzonych na zlecenie klienta nieprawdziwych informacji niepopartych w zgromadzonym materiale dowodowym sprawy, w okresie od 3 września 2019 r. do obecnie w K., co wprowadza sąd orzekający w sprawie o alimenty w błąd co do wysokości kwoty potrzebnej do zaspokojenia potrzeb życiowych powódki.

W dniu 10 marca 2021 r. nastąpiło przesłuchanie radcy prawnego I. J. przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. (k. 58-60), która podniosła w szczególności, iż wszystkie sporządzane przez nią pisma jako pełnomocnika w toczących się postępowaniach były sporządzane za wiedzą i zgodą mocodawcy. Radca prawny I. J. zeznała, iż samodzielnie nie wskazywała żadnych kwot, a wszystkie dowody w sprawie zostały złożone na wyraźne polecenie mocodawczyni (k. 59) oraz jej działania nie miały na celu wprowadzenie sądu w błąd, wręcz przeciwnie wszelkie fakty potwierdzała mocodawczyni, by przed sądem nie wskazać jakichkolwiek nieprawidłowości w sprawie. Każde pismo było zatwierdzane przez mocodawczynię i wszelką wiedzę dotyczącą utrzymania L. N., radca prawny I. J. ma od mocodawczyni. Jednocześnie radca prawny I. J. wyjaśniła, iż wszystkie dane, informacje, faktury, paragony i inne były jej przekazywane przez mocodawczynię. Każde pismo było akceptowane pod kątem faktycznym z mocodawczynią. Samodzielnie nie wskazywała ona żadnych informacji, które miałyby na celu wprowadzenie sądu w błąd. Wszystkich informacji udzielała jej mocodawczyni. Wszelką wiedzę dotyczącą kosztów utrzymania i sytuacji życiowej mocodawczyni, uzyskiwała ona od niej i na podstawie przekazanych przez nią rachunków (k. 60).

W toku postępowania, obwiniona radca prawny I. J. przedłożyła do akt sprawy pismem z dnia 16 marca 2021 r. (k. 65) następujące dokumenty na poparcie złożonych przez nią zeznań dotyczących konsultowania stanu faktycznego zawartego w pismach procesowych składanych do sądu:

1)

Korespondencja elektroniczna z dnia 19 września 2017 r. (k. 66);

2)

Korespondencja elektroniczna z dnia 23 kwietnia 2017 r. (k. 67);

3)

Korespondencja elektroniczna z dnia 15 maja 2018 r. (k. 68);

4)

Korespondencja elektroniczna z dnia 9 czerwca 2019 r. (k. 69);

5)

Korespondencja elektroniczna z dnia 6 lipca 2020 r. (k. 70);

6)

Korespondencja elektroniczna z dnia 18 stycznia 2019 r. (k. 71);

7)

Korespondencja elektroniczna z dnia 28 stycznia 2019 r. (k. 72);

8)

Korespondencja elektroniczna (k. 73-75).

Następnie w dniu 20 maja 2021 r. zawiadamiający Ł. N. (1) złożył do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. kolejne pismo z dnia 14 maja 2021 r. wskazując, iż w miesiącu grudniu 2019 r. przedstawił wstępne zarzuty wobec radcy prawnego I. J. skupiając się głównie na jej kłamstwach dotyczących jego sytuacji finansowej oraz kosztów leczenia córki L. N.. Jednocześnie wniósł on o rozpatrzenie przez Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wszystkich kłamstw radcy prawnego I. J. opisanych w zażaleniu na postanowienie Sądu Rejonowego (...) III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 14 listopada 2019 r. w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych (k. 79-80).

W wyniku przeprowadzonego postępowania, postanowieniem o umorzeniu dochodzenia z dnia 5 lipca 2021 r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny P. B., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 741 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75), postanowił umorzyć dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego I. J., polegającego na naruszeniu postanowień art. 6 i 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75)

W uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 5 lipca 2021 r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny P. B. wskazał w szczególności, iż po przeprowadzeniu dochodzenia nie potwierdziły się zarzuty podnoszone przez zawiadamiającego Ł. N. (1) wobec radcy prawnego I. J., aby w sposób świadomy podawała ona nieprawdziwe informacje w toczących się postępowaniach przed sądami powszechnymi w celu uzyskania wyższych alimentów dla swoich klientów. Przeprowadzone dochodzenie ujawniło, iż zawiadamiający Ł. N. (1) subiektywnie oceniał czynności wykonywane przez radcę prawnego I. J., nie jako pełnomocnika działającego na zlecenie swoich mocodawców, prezentującego ich stanowisko oraz reprezentującego je w procesie, a jako osobę osobiście zaangażowaną w toczące się procesy, a jednocześnie negatywnie nastawioną w stosunku do jego osoby. Zawiadamiający Ł. N. (1) nie krył także w ramach toczących się postępowaniach sądowych, że jest szczególnie negatywnie nastawiony do radcy prawnego I. J. jako pełnomocnika stron przeciwnych, który to pogląd wyrażał w ustnych wypowiedziach i w pismach procesowych. Na uwagę zasługuje wniosek złożony przez Ł. N. (1) do Sądu II instancji w tirecie drugim zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego (...) III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 26 listopada 2019 r. w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych (k. 46-51), gdzie zawnioskowano o poinformowanie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. o rzekomym fakcie celowego i świadomego składania przez radcę prawnego I. J. oświadczeń o nieprawdziwej treści i mających na celu doprowadzenie Sądu do błędnych wniosków. Ponadto zawiadamiający Ł. N. (1) w uzasadnieniu zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego (...) III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 26 listopada 2019 r. w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych (k. 47-51) odniósł się w obraźliwy sposób, nie do strony procesu, a wprost do radcy prawnego I. J. jako pełnomocnika procesowego strony (k. 47-51; k. 85-86).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny P. B. szczególnie wnikliwie zapoznał się z dostarczonym przez zawiadamiającego Ł. N. (1) nagraniem z Sądu Apelacyjnego (...) (...) I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt I ACa (...) (k. 36) i nie znalazł w nim zachowań radcy prawnego I. J., które mogłyby nosić znamiona deliktu dyscyplinarnego, a jednocześnie zostały skrajnie negatywnie ocenione wyłącznie przez zawiadamiającego Ł. N. (1), opierając się przy tym na materiale dowodowym zgromadzonym w prowadzonym dochodzeniu (k. 13-16; 17-21; 31-32; 36; 38-45; 46-51; 58-60; 66-72; 73-75).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny P. B. ocenił, iż prowadzone przez radcę prawnego I. J. działania nie nosiły cech braku rzetelności, uczciwości, niezgodności z prawem, sumienności, staranności czy profesjonalnego charakteru działania, a nosiły jedynie cechy rzetelnego prezentowania stanu faktycznego wynikającego z przedłożonych dowodów, które zostały jej przedłożone przez mocodawców w sposób najbardziej korzystny dla reprezentowanej strony. Sposób prezentowania tego stanu faktycznego przez radcę prawnego I. J. był każdorazowo konsultowany oraz zatwierdzany przez mocodawców radcy prawnego I. J.. Jednak zawiadamiający Ł. N. (1) nie składał na gruncie obowiązującej procedury cywilnej w toczących się postępowaniach sądowych wniosków dowodowych o rzekomej nierzetelności lub nieprawdziwości dokumentów i informacji, a nawet nie wykonał zobowiązania sądu w przedmiocie przedłożenia wydruku z księgi przychodów i rozchodów w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i nie złożył wniosku do sądu o przedłużenie terminu w celu wykonania zobowiązania sądu, co wynika wprost z e-protokołu Sądu Apelacyjnego (...) (...) I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt I ACa (...) (k. 36, e-protokół (...):04:12 - 00:04:26. Apelacja Ł. N. (1) została w całości oddalona.

Podniesiony przez skarżącego Ł. N. (1) w piśmie z dnia 23 lipca 2021 r. stanowiącym odwołanie od postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 5 lipca 2021 r. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. zarzut o umorzeniu dochodzenia o sygn. akt RD 143/19 postanowieniem z dnia 5 lipca 2021 r. w sprawie możliwości popełnienia przewinień dyscyplinarnych przez radcę prawnego I. J., w sytuacji w której Ł. N. (1) złożył w dniu 20 maja 2021 r. pismo z dnia 14 maja 2021 r. uznać należy za nietrafny. Wynika to z faktu, iż dokument ten znajduje się w aktach sprawy (k. 79-80), a w postanowieniu o umorzeniu dochodzenia z dnia 5 lipca 2021 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wskazał, iż po przeprowadzeniu dochodzenia nie zostały potwierdzone zarzuty wskazywane przez zawiadamiającego Ł. N. (1), tym bardziej, że w sprawie wszczętej przez skarżącego Ł. N. (1) toczy się jeszcze inne postępowanie pod sygn. RD 86/21.

Odnosząc się podniesionego przez skarżącego Ł. N. (1) zarzutu dotyczącego przedkładanych przez radcę prawnego I. J. dowodów i składanych przez nią wniosków oraz oświadczeń w ramach toczących się postępowań sądowych na gruncie procedury cywilnej w szczególności dotyczących kosztów sensorów do pomiaru glikemii wynikających z faktur VAT, przewlekłego schorzenia w postaci cukrzycy, ponoszonych kosztów i wysokości refundacji, osiągniętych przez Ł. N. (1) dochodów i ich rozliczeń, sprawowania pieczy nad dziećmi i wykonywania kontaktów z dziećmi, celowym utrudnianiu M. N. przez Ł. N. (1) kontaktów z umierającą matką uznać należy za chybiony, gdyż należy wyjaśnić, iż radca prawny nie odpowiada za zgodność z prawdą informacji uzyskanych od klienta.

Zgodnie z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z dnia 22 listopada 2014 r. (K.Rad.Prawn z 2014 r. poz. 110), radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. W piśmiennictwie podnosi się, iż „świadczenie przez radcę prawnego pomocy prawnej, polegające zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w szczególności na udzielaniu porad i konsultacji prawnych, sporządzaniu opinii prawnych, opracowywaniu projektów aktów prawnych oraz występowaniu przed urzędami i sądami w charakterze pełnomocnika lub obrońcy, powinno odbywać się przy zachowaniu najwyższych norm staranności, rzetelnie, uczciwie i zgodnie z obowiązującymi przepisami. Użyte przez ustawodawcę wyrażenie "w szczególności" oznacza, że występujące po nim wyliczenie sposobów świadczenia pomocy prawnej nie ma charakteru wyczerpującego, a zatem może występować również w innej formie (zob. T. Scheffler (red.), Kodeks Etyki Radcy Prawnego. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2021, Legalis). Natomiast art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z dnia 22 listopada 2014 r. (K.Rad.Prawn z 2014 r. poz. 110) stanowi, iż radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania. W judykaturze SN wyjaśniono, iż „konstruuąc wzorzec staranności wymaganej od adwokata [radcy prawnego] należy uznać, że jego profesjonalizm ma się objawiać w dbałości o prowadzenie procesu z wykorzystaniem wszystkich dopuszczalnych prawem możliwości zapewniających mocodawcy uzyskanie przez niego korzystnego rozstrzygnięcia. Staranność taka zakłada znajomość prawa i aktualnych kierunków jego wykładni, w tym

podejmowanie czynności procesowych o charakterze „ostrożnościowym”, uwzględniających występujące rozbieżności poglądów w doktrynie i orzecznictwie, informowanie mocodawcy o podejmowanych czynnościach i ich skutkach prawnych, a także związanym z nimi ryzykiem (zob. wyrok SN z dnia 15 marca 2012 r., I CSK 330/11, L.). Czynności podejmowane przez radcę prawnego I. J. nie były sprzeczne z art. 6 i art. 12. ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z dnia 22 listopada 2014 r. (K.Rad.Prawn z 2014 r. poz. 110), gdyż radca prawny I. J. wykonywała swoje czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, gdyż nie może ona ponosić odpowiedzialności za zgodność z prawdą informacji uzyskanych od mocodawców.

Ponadto zgodnie z art. 38 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z dnia 22 listopada 2014 r. (K.Rad.Prawn z 2014 r. poz. 110), radca prawny nie może świadomie podawać informacji nieprawdziwych, ale nie odpowiada za zgodność z prawdą informacji uzyskanych od klienta. W piśmiennictwie trafnie wskazuje się, iż „Praca pełnomocnika (obrońcy) warunkowana jest dużym stopniem zaufania do wiarygodności opinii i relacji uzyskiwanych od klienta”. Zatem „może się też tak zdarzać, że klient nieświadomie bądź świadomie będzie wprowadzał w błąd swojego pełnomocnika. Jak zostało to wyżej wspomniane, radca prawny nie odpowiada jednak za zgodność z prawdą informacji uzyskanych od klienta. Zapis ten jest z pragmatycznego punktu widzenia bardzo potrzebny, gdyż nie zawsze da się zweryfikować wszystkie dowody czy twierdzenia uzyskane od klienta. Co więcej, radca prawny zasadniczo powinien przedstawiać i popierać wersję zdarzeń uzyskaną od klienta nawet wówczas, gdy jest przekonany o jej niskim prawdopodobieństwie, gdyż jej ocena z punktu widzenia prawdziwości znajduje się w kompetencji sądu, a nie radcy prawnego.” (zob. T. Scheffler (red.), Kodeks Etyki Radcy Prawnego. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2021, Legalis). W judykaturze Sądu Najwyższego dotyczącej przekroczenia granic wolności słowa przez adwokata, który należy odnosić także do radców prawnych, trafnie przyjęto, że: „Adwokat [radca prawny] nie ma obowiązku weryfikacji faktów i twierdzeń podawanych przez stronę i nie ponosi odpowiedzialności za ich zgodność z prawdą” (zob. wyrok SN z dnia 20 kwietnia 2006 r.; IV CSK 2/06, L.). Naruszenie zakazu etycznego wynikającego z art. 38 ust. 3 in principio Kodeksu Etyki Radcy Prawnego może nastąpić tylko przez działanie i tylko z winy umyślnej.

Na uwagę zasługuje fakt, iż na gruncie obowiązującej procedury cywilnej ocena przedkładanych przez strony dowodów, a także składanych przez strony i ich pełnomocników wniosków oraz oświadczeń należy do wyłącznej kompetencji sądów. Zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c., sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. W piśmiennictwie trafnie podnosi się, iż „przepis ten, przy uwzględnieniu treści art. 328 § 2 k.p.c., nakłada na sąd orzekający obowiązek: po pierwsze – wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału, po drugie – uwzględnienia wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, po trzecie – skonkretyzowania okoliczności towarzyszących przeprowadzeniu poszczególnych dowodów mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności, po czwarte – wskazania jednoznacznego kryterium oraz argumentacji pozwalającej wyższej instancji i skarżącemu na weryfikację dokonanej oceny w przedmiocie uznania dowodu za wiarygodny bądź też jego zdyskwalifikowanie, po piąte – przytoczenia w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia dowodów, na których sąd się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności (zob. wyr. SN z 29.9.2000 r., V CKN 94/00, L.) (zob. T. Szanciło (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Art. 1–50539. Tom I, Warszawa 2019, Legalis). Sytuacja ta prowadzi do wniosku, iż „ocena przeprowadzonych dowodów jest istotą sędziowskiego wymiaru sprawiedliwości, która w orzecznictwie oraz doktrynie określona została mianem zasady swobodnej oceny dowodów. Sąd (sędziowie) uzyskał zatem legitymację do oceny przeprowadzonych dowodów według własnego uznania (zob. A. Marciniak (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Tom II. Komentarz do art. 2051–42412, Warszawa 2019, Legalis).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. w toku postępowania odniósł się do okoliczności podniesionych przez skarżącego Ł. N. (1) w złożonym przez niego odwołaniu z dnia 23 lipca 2021 r.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., prawidłowo ocenił stan sprawy na podstawie przedłożonych przez skarżącego Ł. N. (1) dowodów, czy doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego przez

radcę prawnego I. J., uznając, że nie doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego, co skutkuje umorzeniem postępowania. W szczególności w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., prawidłowo ocenił stan sprawy, uznając iż w okolicznościach zebranego w sprawie materiału dowodowego nie doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego przez radcę prawnego I. J. w ramach podniesionych zarzutów przez Ł. N. (1) dotyczących przedkładanych dowodów i składanych przez radcę prawnego I. J. wniosków oraz oświadczeń w ramach toczących się postępowań sądowych na gruncie procedury cywilnej. Żaden z zarzutów wskazanych w skardze nie znalazł potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

W pozostałym zakresie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Izbie Radców Prawnych (...) W. nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia. Wobec powyższego po dokonaniu wszechstronnej analizy okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawy, uznał, że wydane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienie o umorzeniu dochodzenia, wobec braku czynu obwinionej radcy prawnego I. J., w pełni odpowiada prawu.

W tym stanie rzeczy, wobec braku podstaw do uwzględnienia zarzutów zawartych w odwołaniu skarżącego Ł. N. (1), w pełni uzasadnionym jest utrzymanie w mocy w całości zaskarżonego postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 5 lipca 2021 r. w sprawie o sygn. akt: RD 143/19.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 706 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 741 oraz stosownie do treści art. 702 ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2020, poz. 75), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.